

Izbajna vrstičarica
ab 4. uri popoldne.
Rekopis se ne vra-
šajo. Ne frankovana
pisma se ne spre-
jemajo.

Cena lista vsakomur
na leto 4 krone,
na pol leta 2 kroni.
Za manj premožne
na leto 3 krone,
na pol leta 1 1/2.
Za Nemčije je cena
lista 5 K, za druge
države in Avstrijo
6 K.

Rekopis sprejema
"Narodna Tiskarna"
v Gorici, ulica Vel-
ozinski št. 9.

Naročnino in ra-
znanila sprejema
upravnništvo, Gorica
Semeniška ulica št.
16. Posamezne šte-
vilke se prodajajo v
tobakarnah v Šolski
ulici, Nunki ulici, na
Josip Verdievem te-
kališču nasproti me-
stnem vrtu, pri Vac-
lavu Baumgartl v
Korenjski ulici in na
Korenjskem bregu
(Riva Corno) št. 14.
po 8 vin.

Oglaš in poslanice
se računajo po peti
stah in sicer: če
se tiska enkrat 14 v.,
dvakrat 12 v., tri-
krat 10 v. Večkrat
po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (olgov. L. Likolj) v Gorici.

Velika misel.

Pravosodno ministerstvo je predložilo dne 11. nov. m. l. državnemu zboru načrt zakona o javni skrbi za vzgojo mladine. Ta načrt je prav tako velike važnosti kakor načrt o socialnem zavarovanju za onemoglost in starost. Naloga javne skrbi za vzgojo mladine bo, skrbeti za npravoverško vzgojo in zadosten poduk ter napeljevati nedorastle in mladostne na to, da se poprimajo kakega zmožnostim in stanu primerne opravila ali rokodelstva, ki bi jih v bodočnosti usposobilo za samostojno življenje. Na tisoče je otrok, ki se popolnoma zanemarljajo, ki preživljajo večji del časa na ulicah, se udajajo beračenju, tatvinam, prostituciji ter sčasoma vedno bolj propadajo napolnujoč zapore in ječe v sramoto in v čim dalje večje obreme našim občinam.

Po načrtu nove postave bodo varstvene in kazenske sodnije razsojale, ali se imajo nedorastli in mladostni oddajati javni skrbi za vzgojo in poboljšanje. Deželna komisija, ki bo obstojala iz uradnika političnega deželnega oblastva kot predsednika, iz ednega nadaljnjega uradnika deželnega oblastva, iz sodnega uradnika, ki ga določi predsedništvo višje deželne sodnije in iz dveh

zastopnikov deželnega odbora, bo morala v dveh tednih izvršiti sklep varstvene ali kazenske sodnije. Nastavljalo se bo otroke večinoma v vzgojevalne in poboljševalne zavode. Stroške bo deloma nosila država, deloma dežela oziroma gojenci sami ali občine. Dežela bo morala skrbeti za ustanovitev potrebnih zavodov. Kjer že obstajajo zasebni zavodi, porabljali se bodo v ta namen ti, ako jih deželna komisija pripozna kot sposobne za javno skrb za vzgojo.

Razume se samo ob sebi, da se bodo v naši deželi pripoznali že obstoječi vzgojevalni zavodi oziroma sirotišča. In kaka sirotišča imamo? Imamo štiri ital. sirotišča in sedaj se snuje še peto. Slovenci nimamo še nobenega, ki bi že vršilo svojo nalogo. Naši otroci bi se brez dvojbe nastavljali po ital. sirotiščih, kakor se dogaja že sedaj. Ker pa misli pravosodno ministerstvo resno skrbeti za vzgojo zanemarnjenih in zapuščenih otrok in je gotovo, da je v slovenskem delu naše dežele na stotine takih otrok, je jasno, da bi se nam v narodnem oziru izgubil cel rod, ako si ne preskrbimo slovenskega sirotišča in drugih potrebnih zavodov. Čas za to je sedaj skrajšen, potreba nujna. Misel, ki jo izraža zakonski načrt pravosodnega ministerstva, je dalekosežna. Na tisoče otrok bo v zmislu te postave dobivalo npravno-versko vzgojo in se usposabljaljo za samostojnost v bodočnosti.

Goriški Slovenci, ki bijemo trd boj za narodni obstanek, ne smemo zamuditi te prilike. Ta postava postane lahko za naš narodni obstoj v Gorici odločilna, ako nas najde pripravljene. Na tisoče mladeničev in deklet si lahko na ta način vzgojimo in narodu ohranimo. Misel „Slovenskega sirotišča“ je torej v tem pogledu velika in vredna, da se zanjo ogrejejo vsi in pred vsem naša županstva. „Slovensko sirotišče“ postane lahko sčasoma središče naše mladinske organizacije v Gorici in sploh na Goriškem ter krepka trdnjava zoper vse napadene našo narodnost. Poleg „Šolskega in Malega Doma“ ter „Simon Gregorčičevega Doma“ bo pomagalo tudi „Slovensko sirotišče“, ki bo stalo tik ob Soči, odbijati vihar, o katerem poje v proškem duhu Simon Gregorčič: „Vihar grozan, vihar strašan prihrumel z gorskega bo juga“.

Deželni zbor goriški

Je imel v pecek 8. januarja svojo 8. sejo, katere so se udeležili vsi poslanci z načelkom dr. Sedejem in cesarskim namestnikom princem Hohenlohe, katerega je spremljal dvorni svetnik grof Attems.

Kmalu po peti uri otvoril deželni glavar dr. Pajer sejo ter pozdravi

zbornico in ces. namestnika. Na to p o prime besedo princ Hohenlohe ter pozdravi zborovalce v ital. in slov. jeziku tako-le:

„Visoki deželni zbor!

Naj mi bode dovoljeno, da Vas, častiti gospodje, o priliki danes začnjenjajočega se zasedanja v imenu vlade najljubše pozdravim. — Vlada upa trdno, da bode mogoče premagati težave, katere so cvirale konstituiranje deželnega zbora v zadnjem zasedanju. Dolgo tega že pogreša dežela blagonosnega dela svojega deželnega zbora, in živo želi in hrepeni ljudstvo po rešitvi mnogokaterih važnih in nujnih del od strani tega zastopa. — Zatorej pa bode tudi vlada podpirala z vsemi svojimi močmi vsako prizadevanje, da se pride do složnega in mirnega dela na gospodarskem polju. V tem smislu usojam se voščiti Vašim posvetovanjem prav srčno najboljših uspehov.

Počasičnem se slednjič predstaviti visoki zbornici gospoda svetnika grofa Attems kot zastopnika vlade“.

Vsled dogovora med vseni stranikami deželnega zbora dvigne se deželni glavar in z njim vred vsa zbornica, ki stoje poslušati besede sočutja in sožalja radi velike nesreče, ki je zadela prebivalce v Siciliji in Kalabriji po velikanskem potresu zadnjih dni. Kjer so stala cvetoča mesta s sto tisoči ljudi, obko-

LISTER.

Slika svetogorske M. B.

(Dalje.)

Tako „Gazzettino“. — K sklepu resno poziva, da naj se ta stvar že enkrat pojasni, in to z npravnega, verskega in zgodovinskega stališča.

Poskusimo torej ustredi želji „Gazzettina“. Najprej pa cenjeni list vprašamo: čemu naj bi se ta stvar pojasnjevala z npravnega in verskega stališča? Ali morda za to, ker se, ako podoba M. B. na Sv. Gori ni prava, ni avtentična, ampak podtaknjena, vernike vara, za nos vodi, ergo i fedeli sono tur-lupinati? — No, to pobožno skrb naj ljubezni „Gazzettino“ prepusti le cerkvenim oblastim. Koga za nos voditi res ni kdove kako lepo, a vernike bi se ne vodilo za nos, ko bi tudi slika svetogorske M. B. res ne bila ona, katero je patriarh Marko Grimani svetišču podaril pred 364 leti. Saj se božja pot na Sv. Gori ni začela zaradi Grimanijeve slike, ampak zaradi prikazovanja Matere Božje. Kaj pa, ko bi bila prvotna slika brž izprva kaka nesreča zadela, ko bi jo bila n. pr. strela uničila? Ali bi se bila božja

pot zato ustavila? Ne! ampak napravili bi bili drugo podobo, in romanje na Sv. Goro bi zato ne bilo prenehalo.

Morebiti pa „Gazzettino“ misli, da se vernike vara zaradi tega, ker imajo svetogorsko sliko za Grimanijevo, ki pa kakor trdi g. Gyra, ni? No, ljudstvo se pač malo meni za to, je-li slika Petrova ali Pavlova, in ne bi nehlo romati na Sv. Goro, ko bi tudi zvedelo, da sedanja slika M. B. ni prvotna, kakor trdi g. Gyra. — „Gazzettino“ naj pa prijazno tudi nam odgovori na vprašanje: Kaj pa, ko bi imel kdo sliko, ki sam dobro ve, da ni original, ampak le kopija, boljše ali manj dobro zadeta po izvirniku, in bi jo komu za visoko ceno vsiljeval za original, bi bilo li to pošteno, pravno? Fiat applicatio!

Obširneje bo pa treba odgovoriti „Gazzettinu“, oziroma g. Gyri re zgodovinskega stališča. Tu moramo pa že globokeje pogledati. — Pod sliko, ki jo je bil g. Gyra na ogled izpostavil, je bilo pisano: „La vera ed autentica effigie della B. V. di Monte Santo, donata dal patriarca Marco Grimani nel 1544 alla chiesa di Monte Santo e di là poi fatta sparire“, t. j. prava in avtentična slika M. B. na Sv. Gori, katero je patriarh Marko Grimani l. 1544 podaril cerkvi

svetogorski, in ki je potem od tam izginila. Podčrtali smo zgoraj besedici: di là. Te dve besedici se menda pač nanašata na Monte Santo. S tem g. Gyra trdi, da je podoba Grimanijeva izginila s Svete Gore! — Nekoliko bližje pa pravi „Gazzettino“: Il quadro della Madonna sparì dalla chiesa di Salsano, slika je izginila iz solkanske cerkve! G. Gyra: hic hoeret aqua! Tu se je nekaj pokazilo: Graf Oerindur erkärt mir diesen Zwiespall der Natur! Tu imamo očitno protislovje. To sene vjema.

In ko bi bila svetogorska milestna podoba res kdaj „izginila“, kdaj naj bi se bilo to zgodilo, pred kronanjem, ali po kronanju l. 1717?

Kakor smo videli prej, trdi „Gazzettino“ oz. g. Gyra, da je slika izginila iz solkanske cerkve, torej po kronanju, mej 1786—1793 ker le 7 let je bila slika svetogorske M. B. v Solkanu. Zdaj pa vprašamo g. Gyro: kako je to, da se na vaši sliki prav nič ne pozna, kje sta bili kroni M. B. in Jezusčka pritrjeni? Tehteli sta pa kroni celih 6 unč. in ju je bilo že treba dobro pritrditi. Hic Rhodus, hic salta!

In vzemimo tudi, da bi bila slika res izginila iz solkanske cerkve, bi li mo-

goče bilo, da bi ljudstvo pozneje nikdar ne bilo o tem govorilo, da bi se prav nič ne bilo ohranilo v nekem izročilu? To bi bil tako pomenljiv dogodek, da bi se gotovo še zdaj o tem govorilo, saj je od takrat sem šele dobrih 100 let! Credit Judoceus Apella, da bi o tem nihče drug nič ne vedel, ko sam g. Gyra! To naj veruje kak glupec.

„Gazzettino“ prinaša potem kratek zgodovinski posnetek o tej sliki, ki pa zanj ne prevzame nobene odgovornosti. Jako modro! Ta posnetek pravi, se opira na dokumente, listine g. Gyra. Podoba, tako začnjenja, je svetišču podaril patriarh Marko Grimani l. 1544, slikal jo je na cedrovino, kakor menijo nekateri, sam Tizian, bolj verjetno pa kateri njegovih učencev. — Kako imenitno, jelite! — Dne 12. okt. 1544 je patriarh pred to podobo prvi maševal na oltarju, ki ga je tudi on sam svetišču podaril. — Pokojni Červ, ki je spisal zgodovino svetogorske božje poti, navaja vse vire, iz katerih je zajemal, o tem nič ne pove. Podčrtajmo zdaj debelo besede: na oltarju, ki ga tudi on — Grimani — svetišču podaril. Pomnimo dobro te besede!

„Gazzettino“ trdi dalje, da je bil svetogorski samosta zatrt l. 1784, cerkev

ljena z gostimi vasmí in bogato zemljo, leže zdaj razvaline in podrtine, ki krijejo nešteti človeških žrtví. Od vseh strani sveta prihajajo izrazi sočutja in sožalja z nesrečnimi kraji ter podpore v blagu in denaru za preostale reveže, ki so zgubili vse, kar so imeli, veliko njih tudi zdravje. Sklene svoj nagovor z besedami (v ital. in slov. jeziku):

„Usojam se predlagati, da se me pooblasti odposlati kraljevskemu ministertvu v Rimu v roke ministerskega predsednika svoto 5000 K, ki se izplača iz deželnega zaloge v pomoč poškodovancem po potresu v Kalabriji in Siciliji“.

Poslanci so molče pritrdili predlogu in seja se je zaključila v znamenje sožalja.

Drugo sejo je imel imeti goriški deželni zbor v pond. dne 11. januarja. Ob 5. uri popoldne je bila galerija (prostor, namenjen za poslušalce) natlačeno polna; mnogi so stali celo zunaj nje na hodniku. Razn. občinstva iz mesta je bilo tudi mnogo poslušalcev z dežele iz vseh stanov. Vse je pričakovalo nestrpno na sejo, ki bi imela odločiti o bodočnosti deželnega zbora.

Ali kakšna prevara! Ob določenem času pridejo v dvorano poslanci slov. ljudske in ital. liberalne stranke z deželnim glavarjem in vladnim zastopnikom. Sedeži slov. liberalcev in ital. ljudske stranke so bili prazni.

Predsednik naznani, da ital. ljudska stranka mu je ustmeno sporočila, da se seje ne udeležijo, in da slov. liberalci so mu poslali pismeno izjavo v istem zmislu, katero prečita deželni tajnik v slov. in ital. jeziku. Pravijo, da slov. klub je šel v svoji spravljivosti tako daleč, da je privolil slov. klerikalcem enega odbornika, a vkljub temu ni prišlo (na ital. strani) do sporazumljenja. Ker nočejo, da bi se ponavljali prizori, kakoršne smo videli v jeseni, in da bi se denar tratil, se ne udeležijo deželnozbornskih sej, dokler bodo trajale te razmere.

Ker štejeta izostala kluba 15 poslancev, ostali pa le 14, se seja ni mogla otvoriti in deželni glavar je samo naznanil, da morebitno drugo sejo dež. zbora naznani poslancem na dom. Poslanci so zapustili dvorano in za njimi razočarana galerija.

pa zaprta do 1796. t. j. 12 let in 6 mesecev. Červ pa piše, da je povelje, da se ima božja pot na Sv. Gori ustaviti, cerkev in samostan pa zapreti, izšlo z Dunaja 30. apr. 1785. izvršilo pa 28. jan. 1786. Po Črvu je ostala cerkev zaprta do 15. febr. 1793. torej le 7 let in nekaj mesecev. — Po „Gazzettinu“ je bila pod Francozi na Sv. Gori vojašnica! — Radi bi vedeli, kam so vojake nastanili. Saj je bila zapadna polovica samostana sezidana šele mej leti 1815—1817!

Zpaj pridemo do tega, kar smo že gori rekli, da naj se debelo podčrta. Červ piše, da je l. 1786, ko je bila božja pot na Sv. Gori zatrta, veliki oltar dostal kanalski župnik Ant. Sgala za cerkev v Marijinem Celju nad Kandalon. „Gazzettin“ pa trdi, da ga je za isto cerkev kupil grof Rabatta iz Gorice za 400 glđ. Pa do tega ni toliko, kdo je oltar v dostal, toda naravnost drzna je trditev „Gazzettinova“. Veliki oltar, ki ga je bil l. 1544 svetišču podaril patriarh Grimani, je kupil itd.! Ta je pa že predebela! Obstupescite omnes, intencio ora teneto. Čojte in strmite. Po „Gazzettiniju“ je oltar, ki je zdaj v Marijinem Celju, svetogorskemu svetišču podaril patriarh Grimani l. 1544, gotovo pa je, da ga je 8. avgusta 1688 posvetil tržaški škof Jak. F. Gorizzutti torej celih 144 let pozneje, ko je bila cerkev po-

Politični pregled.

Državni zbor.

Na dnevnem redu prihodnje seje poslanske zbornice, ki bode v sredo 20. t. m. sta tudi te dve točki: razprava o vseh doslej še ne sgnosiranih državnozbornskih volitvah od meseca maja 1906 in poročila jubilejnega odseka glede zakonskega načrta o ustanovi sto milijonov kron za starostno in invalidno zavarovanje povodom cesarjevega jubileja.

Avstro-ogrsko-turška pogajanja.

„N. Fr. Pr.“ poroča iz Carigrada: Minister za unenje stvari Tervik paša je pooblastil dopisnika „N. Fr. Pr.“, naj dementuje poročilo turških listov, da je porta odklonila avstro-ogrsko ponudbo. Tervik paša je izjavil, da ni ministerski svet v tem še ničesar sklenil. Tervik paša smatra sporazum z Avstro-Ogrsko kakor zagotovljen.

Turčija je vsprejela ponudbe Avstro-Ogrske, ki bodo služile kot podlaga za nadaljna pogajanja. Ugoden vspeh teh pogajanj je zagotovljen, vsaj tako je rekel turški minister za zunanje zadeve, Kiemil paša, v turškem parlamentu. — V Srbiji je ta vest jako razburila duhove.

Ministerski predsednik baron Bienert bolan.

Z Dunaja poročajo, da je ministerski predsednik baron Bienert še precej opasno obolel.

Kuharska ponudba

g. učitelju Kašca v Tolminu.

Duhovnik na Kanalskem išče kuharice. Ako bi se kuhar oglašil, bi ga še rajše vsprejel. — Plača po dogovoru. Po vrhu bi imel kuhar tudi upanje do tisočakov, ki bodo baje duhovniku ostali. Ponudbe vsprejema uredništvo „Prim. lista“. Toraj g. učitelj Kašca požurite se.

svečena! Iniquitas mentita est sibi! To se res pravi samega sebe po zobeh biti. — Kako naj bi bili tudi oltar, ki je zdaj v Marijinem Celju, stisnili v tako ozek in nizek prezbitarij, kakor je bil izprva svetogorski? Saj ni bil nič višji od sedanjih dveh kapelic sv. Jožefa in sv. Ane. Milostno kapelo, oziroma prezbitarij so za seženj zvišali že proti koncu XVII. stoletja, da so mogli tolik oltar noter spraviti.

Zdaj pa še nekaj lepega. G. Gyra trdi, da je bil patriarh, kolikor se da razvideti iz starih letopisov (?), sliko M. B. naročil v nekoliko večjih merah, kakor je bil okvir, ki jo je imel obsegati, tako da jo je bilo treba obžagati-se-gare, in da se na njegovi — Gyrovi — sliki res pozna, kot bi bila obžagana! — Risum teneatis! Izgovor je dober, pravijo, četudi je iz trte izvit. Nekdo, ki mu je svetogorska mil. podoba tudi od blizu dodobra znana, je g. Gyro opozoril na to razliko mej obema podobama, in g. Gyra se zviija in si pomaga, kakor že more. Patriarh naj bi bil pustil obžagati tako dragoceno sliko, ki je kakor trdi „Gazzettino“, če že ne Tizianova, pa vsaj enega najboljših njegovih učencev! To naj veruje, kdor more! Toliko estetičnega čuta je patriarh gotovo imel, in je bil tudi tako darežljiv, da bi bil dal raji okvir prenarediti, ne pa podobo obžagati! (Konec prihodnjč.)

Novice.

Zasedanje deželnega zbora goriškega je zopet odloženo. Po izjavi, katero sta dala Faidutti-Gabršček, da nijuni pristaši se ne udeležijo sej, dokler trajajo sedanje razmere, je sklicevanje sej brez pomena. Ker so se pa stranke od jeseni do zdaj nekoliko zbízale, ni izključeno, da se popolnoma pogodijo, ako jim vlada da še neko iko časa, da bodo hladno in brez strasti razmišljevale nalogo, katero so prevzele od volilcev s tem, da so sprejele izvolitev. Zato jim vlada ni pretrgala niti življenja, ampak jim hoče dati priliko, da premislijo še enkrat svoj položaj in ravnaajo po tem. Zdi se, da vlada hoče za nekaj časa zopet poskusiti, ali je mogoče, da bi strankarji krenili na drugo pot, kjer bi se srečali in si prijazno roko podali, v kolikor je to sploh mogoče.

Volitve v trgovsko in obrtno zbornico, ki so se vršile v torek in v sredo, so izpadle za Slovence neugodno. Kjer smo upali, da zmagamo z lepo večino, smo propadli z znatnim številom glasov. Na zmago smo upali v obrtnem oddelku v kategoriji b) in c) s petimi kandidati. Slovenski kandidati so dobili v kategoriji b) 43 glasov, laški pa 87, v kategoriji c) so dobili slovenski kandidati 426 glasov, laški pa 548. Ta števila so nas iznenadila. Ali je postopala volilna komisija pravilno in nepristransko, ne vemo, a dognalo se bo že. Komisija je bila laška. — Slovenci smo še potisnjeni za zdaj iz tega važnega zavoda. A čas pride, da dobimo tudi v tem zavodu svoje pravice. Pa tudi razmere na slovenski strani se morajo premeniti. Posebno se mora paziti za časa, ko komisija odmerja davek trgovcem in obrtnikom. Tu je prilika za to, da si pridobi mnogo Slovencev, trgovcev in obrtnikov volilno pravico v tej velevažni zbornici.

Laški denarni zavodi in slovensko ljudstvo. — Slovenci na Goriškem imamo mnogo svojih posojilnic, skoraj v vsaki večji občini imamo svojo posojilnico in hranilnico, zraven teh imamo v mestu „Centralno Posojilnico“, ki dovoljuje, prevzema in dela večje denarne operacije. Prilike imamo torej dovolj, da se strežemo pri domačih denarnih zavodih. Uže delj časa opazujemo, da naše ljudstvo z dežele ima še mnogo opravka z laškimi bankami, ki dovoljujejo svoj dobiček za razna velelaška društva, ki imajo poitalijandevalen namen. Na kratko rečeno: Tisti Slovenci, ki imajo le količkar opravka z laškim denarnim zavodom, pomagajo Lahom kopati grob za Slovence. Dobroznana laška „Cooperativa“ ima s Slovenci mnogo posla. Uže mnogo posestev, hiš, kmetij in drugega ima v slovenskem delu naše dežele. V mnogih občinah ima ta velelaška banka volilno pravico v starešinstvu. Pred kratkem je padla v njene roke spet neka hiša v goriški okolici. Le mal pogled v zemljiško knjigo zadostuje, in prepričamo se, koliko posla ima ta banka s Slovenci. Nam Slovincem tega treba ni. Imamo svoje denarne zavode. Mi „Cooperativi“ sicer ne rečemo nič, ona postreže, kdor pride. A slovenska nezavedaost je še velika! Na nosu imajo svoje domače posestev, solidne in trdne denarne zavode, a gredo raje v mesto k drugorodcem, kjer je denar morebiti dražji, čas potratijo, še marsikaj zraven napravijo in zraven tega slovenstvo tlačijo. Tako znajo delati le Slovenci! Noben drug narod ne bi tega delal!

— Miloščina za po potresu ponesrečene Italijane se je nabirala po odredbi goriškega knezonadškofjskega ordinara po vseh cerkvah naše škofije v nedeljo pri sv. maši in po poldne pri blagoslovu.

Za po potresu ponesrečene se je nabralo po cerkvah v slovenskem delu dežele in sicer: V Šmarjah 12 K, v Ajdovščini 7 K, v Kobaridu 10 K, v Mirnu 35-02 K, pri Sv. Luciji 25-24 K, v Škrbini 11-45 K, v Renčah 40-50 K, v Šempasu 4 K, v Volčah 25 K, v Lokvah 10 K, v Levpi 15 K, v Št. Ferjanu 22-90 K, na Srpenici 46 K, v Ročinju 22-13 K, v Medani 25 K, v Kozani 20 K, v Cerovem 20 K, v Oblokah 12-30 K, v Št. Tomažu 10 K, v Lokavcu 21 K, v Doberdobi 10-88 K, v Avčah 30 K, v Podsobotinu 8 K, v Stržišču 10 K.

— Telefonsko progo Trst-Pazin-Pulj so 11. t. m. izročili prometu. Pristopbina za pogovor 3 minute iz Gorice v Pulj stane K 1-60.

— Osebná vest. — Gospod Ignacij Bajt, učitelj v kaznilnici v Gradišču, je pomaknjen v X. činovni razred.

— Izpred sodišča. — 17-letni Ciril Bavčar iz Sela, ki si je prilastil kakih 50 glav kureline, v okolici Sela-Batuj itd., katere je prodal v Trstu, je bil od tuk. okrožnega sodišča obsojen na 2 mesečno težko ječo.

— Potres. — V noči od torka na sredo okolo 1 ure 50 min. popolunoči smo imeli tudi v Gorici potres. Čutila sta se dva še precej močna sunka trajajoča kakih 6 sekund.

Z ozirom na grozno potresno nesrečo v Kalabriji in Siciliji so se ljudje, ki so čutili potres, jako prestrašili. — Mnogo njih je poskakalo iz postelje in nekateri zapustili so celo hiše. Škode ni napravil potres nikake. Ob istem času je bil potres tudi v Trstu, Pulju, Benetkah, v Milanu, Genovi, Bolonji, južnem Tirolskem in po vsej Furlaniji.

Močan potres so čutili tudi v Pizi, Lucci, Pistoji, Raveni, Perugiji, Ferrari, Veroni, Reggio d'Emilia, Ballunu, Rimini in drugih krajih.

Ravnatelj observatorija v Kataniji (Sicilija) je brzojavil „Agenciji Stefani“, da je konstatoval, da se je znižalo blizu pristanišča tolik obrežja kolikor tudi zgradbe.

— Novice iz Aleksandrije. 9. jan. — V ned. 3. januarja je bila ob 10. uri v cerkvi sv. Katarine pontifikalna črna sv. maša za ponesrečence po potresu v Siciliji in Kalabriji. Navzoči so bili vsi konzuli in ogromna množica občinstva. Mej sv. mašo se je nabralo 2500 frankov za ostale ponesrečence. — Avstrijska kolonija je darovala v isti namen 5000 frankov. Do sedaj se je nabralo v Aleks. do 100.000 frankov ter mnogo obleke, zdravil in živil. — Avstrijska bolnica v Moharrembergu pri Aleks. je bila otvorena 2. jan. — Dne 7. jan. je umrla v evropski bolnišnici Marija Costa iz Vrtojbe, previdena s sv. zakramenti in bila danes slovesno pokopana. N. p. v miru!

— Velik manifestacijski shod za slovensko vsučilišče se je vršil minolo nedeljo v Ljubljani v veliki „Unionovi“ dvorani, katerega se je udeležilo 3000 Slovencev. Shod sta priredili združeni slovenski stranki. Na shodu, na katerem so govorili govorniki obeh strank, so bile sprejete resolucije za ustanovitev slov. vsučilišča v Ljubljani in proti ustanovitvi ital. vsučilišča v Trstu. Za ta dan je bilo pripravljenih mnogo orožnikov v Ljubljani, ki so bili poskriti po raznih hišah o okolici hotela „Union“, a niso imeli kaj delati. S takimi policijskimi odredbami se le še bolj razburja sicer mirne Slovence. Vlada takim potom dosež ravno nasprotno, kar namerava.

— Napadalec Semolič, o katerem smo svoj čas poročali, da mu je bila kazen zvišana na 10-letno ječo, je bil priveden v gradiški zapor dne 8. t. m., s katerim dnem je nastopil 10 letno kazen.

Sleparja išče goriško sodišče in sicer nekega Jožefa Brkljačiča, agenta tvrde Salenc na Dunsaju. Osleparil je več oseb posebno v Gorici in v goriški okolici s tem, da jim je obljubil, da jim bo oskrbel razne nabožne podobe. Naprej si je storil dati nekaj denarja na račun, potem pa slik nič poslal. Odbinstvo naj koj naznani sodišču ali policiji človeka, ki bi se usiljeval s tako prodajo nabožnih slik.

Listnica uredništva. — Gosp. dopisniku iz B.: Ostanemo pri tem, kar smo rekli. Nimamo nič, proti temu, da se obrnete drugam; ako pa želite, da se Vaš dopis objavi, dajte svoj podpis pod dopis. Zdrav! Gorenjopolje: Prihodnjič!

Svetujemo vsaki nevesti (novici)

kadar bode kupovala balo, naj se — posluži le v —

„Krojaški zadrugi“

tam vdobi:

najboljše platno in bomba-
ževino za perilo, krasne odeje
iz volne, šivane koverta, zavese,
preproge, cvilj, žimo, volno v
— dlaki za postelje. —

Prtenine, namizni prtji, serviete,
žepni robci, krasne obleke za po-
— roko iz volne in svile. —

Pravo švicarsko vezenje v veli-
— m m m kanski izberi. m m m

Cene so stalne.

Mestne novice.

m Konsorcij pekov v Gorici. —

Konsorcij goriških pekov je dal tiskati cenik kruha, katerega imajo pribitega vsi goriški peki v svojih prodajalnah. Cena kruha je od novega leta naprej sledeča: Kruh bel, fin po 44 vin. kg, kruh bel po 40 vin. kg, kruh sirkov po 36 vin. kg, rogeljčki veliki 4 kosi 16 vin., rogeljčki mali 4 kosi 12 vin., kifeljini in lunčke 4 kosi 12 vin., kruh ržen po 40 vin. kg.

Cena kruha je torej poskočila za 4 vin. pri kilogramu. Ni nam treba posebej povedati, da je ta povišek vzbudil splošno nevoljo pri goriškem meščanstvu. Slišali smo mnogo pritožb in mrmranja. Noben povišek živil ne tako hudo zadene ljudstvo, kakor ravno povišek cene kruha. V koliko je bil povišek cene kruha upravičen, ne bomo preiskovali. Pekovski mojstri pravijo, da je cena moke poskočila, da pekovski pomočniki zahtevajo povišek plače itd. Ali res je tudi, da pekovski mojstri imajo v razmerju z drugimi obrtniki večje odstotke dobička. Sicer mi pekovskim mojstrom privoščimo dober zaslužek, posebno pa še, ker je skoraj polovica goriških pekovskih mojstrov slovenske narodnosti, a ceno so imeli zvišati le finejšemu kruhu, kifeljčkom, kruhu iz mleka itd. Navadnemu kruhu pa bi imela ostati sedanja cena. To smo napisali na željo nekaterih slojev iz nižjega stanu, ki so s povišanjem cene kruha najbolj prizadeti.

m Kinematograf v „Centralu“.

— Po velikem trudu se mi je posrečilo

dobiti zanimive slike o strašnem potresu v Kalabriji. Slike so originalne. Predstave bodo samo 4 dni in sicer dne 17., 18., 19. in 20. t. m. Slike so zanimive. Nikdo naj ne zamudi ogledati si te predstave. Več se izve iz oglasa. Tacherne.

m Prognanci. — Iz Gorice so bile 1. 1908 progane 302 osebi. Med prognanci je bilo seveda največ laških podanikov.

m Električni tramvaj v Gorici, se odda javnemu prometu 1. februarja — Tako se namreč govori po mestu. Poskušnje s tramvajem se nadaljejo. Cena vožnji bo baje sledeča: Z južnega kolodvora na državni 20 vin., po mestu pa 10 vin. Pred osmo uro zjutraj bo stala vožnja po mestu samo 6 vinarjev, in to zaradi delavcev in učencev.

Iz goriške okolice.

g Iz Podgore. — V sobotni števili „Primorca“ nas neko človeče, ki ima menda slamo v glavi, napada s čuki in čukinjami, posebno pa še gospoda kurata, to pa baje zaradi tega, ker mu je naše društvo trn v peti, in ker vidi, da gremo vedno naprej. No, mi povemo njemu in vsem njegovim pristašem, da nas ne bo nikdar s tem prestrašil, ampak le pogum nam daje, da se bomo še bolj oklenili društva in delali v misli naših načel. — Smejali smo se, ko smo slišali, da razliva svoj žolč posebno nad tem, ker je pevecem ob priliki serenade gospod kurat podaril 20 K in njim, dasiravno jih je 26 (seveda po številu) samo 6 K. In pa naše veselice. — Mi smo zadovoljni, ker dvorana je bila pri obeh naših veselicah natlačeno polna. Da imamo ljudstvo za seboj, to priznate sami. Da pa gotovih gospodov ni k našim veselicam, nas tudi ne straši; se vsaj poznamo, in vemo, po čem dišijo. — Brez teh gospodov vi nikamor ne pridete, ako Vas ne podpirajo. Upamo, da se bodo tudi ti spametovali. Vi se le takrat ožijte, kadar dobite kronce. Tako se je izrazil tudi sam Vaš pristaša. Dobite baje podporo za ljudsko knjižnico od občine. Kje je pa še druga, ki jo dobite od gotove strani! Zakaj pa knjižnica ne posluje že skoro eno leto? Tako tudi pevski in tamburaški zbor zamore nastopiti le s tujimi močmi.

Vaša narodna zavest se vzbudi le pri kozarcu „brica“. Nam očitajte, da pijani na oder hodimo. Seveda ste po sebi posneli, kar nam očitajte. Ali hočete, da Vam pokličemo v spomin izlet na Vogersko, ko je bil nekaterim cestni jarek za posteljo?

Našega gospoda kurata bi radi utopili v kozarcu vode, kakor tudi gospoda učitelja Justina.

To je menda prva točka v vaših pravilih. Naše člane in telovadce kakor tudi Marijine hčere na cesti javno napadate in zasramujete, ker se ne sramujejo javno pokazati, da so sinovi in hčere sv. katoliške cerkve in bojovníki slovenskega naroda. To znate! Toda upamo, da bo tudi tega enkrat konec, in bomo veseli enkrat zaklicali: Podgoraki liberalizem je po dolgi, a mučni bolezni v plesu in pijančevanju mirno zaspal, ter se preselil iz solzne doline podgorske v pozabnost in brezpomembnost. Mi pa se ob teh napadih še bolj tesno združimo. Pridobivajmo društvu novih članov, katero edino nas more privedi do prave krščanske izobrazbe ter delajmo po načelu: Vse za vero sveto in domovino drago!

g Novo društvo za zavarovanje goveje živine temeljem vzajemnosti se je ustanovilo minolo nedeljo v Sovodnjah. Delokrog društva se razteza na Sovodnje, Rubije, Gabrije in Boškinj. Udeležba na ustanovnem obnem zboru je bila velika.

g Lokovec. — Predragi „Prim. List“! Že dolgo ni bilo nobenega dopisa od nas. Mislili mogoče, da so se razmere v naši občini poboljšale? Kaj še! Še vedno so iste in še slabše. Naš g. župan je silno mogočen; kar on ukaže, mora se izvršiti. Da je liberalček, to vemo, da usiljuje tudi drugim liberalna načela, to tudi vemo in še celo naših gg. staršev ne more pustiti pri miru. Tudi naš obč. tajnik, ki se imenuje naprednjak, je mož „učenk“ od pete do vrha, mogočen je, da se mu morajo vsi ljudje pokoriti. Posebno na našega preč. g. kurata so se spravili vsi liberalci. Hajska jo ljudi proti njemu in nabirajo podpise in te kajo v škofijo, da mora proč. Kaj ne, „mogočni“ so naši liberalci njim na čelu župan in obč. tajnik. In čujte, zakaj upirajo tako gonjo zoper njega! Zato, kar ljudi odvrča od krčme, od plesa, od ponočevanja itd., in jih uči, posebno mladeniče, da bodo enkrat dobri gospodarji. Toda županovih in tajnikovih slavnih dni ho kmalu konec, ker pripravlja se polom. O tem, ako dovolite gosp. urednik, bomo poročali pravočasno. (Prosimo! Ur.)

g Lokovec. — Odbor „Slov. kat. izobraž. društva“ v Lokovcu izreka tem potom našemu prečastitemu gosp. kuratu Fr. Klanjščeku iskreno zahvalo za novoletni dar v denarju v znesku 22 K 10 vin. Bog ga še mnogo let ohrani med nami zdravega.

g Umrl je v torek 12. t. m. v Lokah pri Kronbergu starček Mohor Hvalič, v 90. letu svoje starosti. — Skoraj 4 leta je preživel na postelji. V svoji bolezni je bil 24. previden. Naj v miru počiva!

Iz ajdovskega okraja.

a Redni občni zbor „Kmečke zveze“ za sodni okraj Ajdovščina bo v nedeljo 17. t. m. ob 3. in pol popoldne pri Rebku na Goričici. Dnevni red po pravilih. — K obilni udeležbi vabi odbor. —

a Umrl je 8. t. m. v bolnišnici usmiljenih bratov v Gorici g. Žiga Farlani, vpok. davčni kontrolor. V nedeljo so ga pripeljali v Rihenberg. — Služboval je na Kranjskem, zlasti več let v Il. Bistrici. — Bil je blagoga značaja, zato na sploh priljubljen. — Žalnoč občitelji naše iskreno sožalje!

a Vel. Žablje, 10. jan. Dne 6. t. m. umrla je tu po dolgi mučni bolezni Marija Trohe roj. Čermelj, soproga našega g. župana v starosti 34 let. Pokojnica zapustila je 5 nedoraslih otrok. — Kako je bila pokojna v občini spoštovana, pričal je sijajen pogreb, kojega se je udeležilo občinstvo v obilem številu. Blaga pokojnica je bila poznana kot vzorna gospodinja, ljubljena soproga in skrbna mati svojih otrok. — Marsikatero oko je bilo solzno spremljevalo jo k večnemu počitku. — Blagej pokojnici večno luč, ostalim pa naše sožalje!

Iz kanalskega okraja.

kl Iz Avč. — Dne 13. t. m. čutil se je zjutraj ob 2. urah močan potres, dvakrat zaporedoma.

Iz cerkljanskega okraja.

c Cerkno. — Na sv. treh kraljev dan je sklicala tukajšnja „Kmečka zveza“ javen shod v dvorani „Gospod. doma“. Predsedoval je Fr. Tavčar, zapisnikar pa je bil g. Jos. Kos. Predsednik odpravi shod in govori o potrebi ustanovitve slov. vsenčljišča v Ljubljani. — Nato povzame besedo visokošolec jurist Ciril Sedej, ki je v lepem govoru ntemeljl že znane in po časopisih prijav-

ljene resolucije, ki so bile soglasno sprejete. Privzeli sta se še naslednji dve resoluciji: „Kmečka zveza“ za cerkljanski sodni okraj zahteva premeščanje slovenskega učiteljišča iz Kopra v Gorico, in sicer še v tekočem letu. Enako zahtevajo vsi cerkljanski kmetje, da se ustanovi v najkrajšem času v Cerknem toli potrebna obrtna šola.

c Novaki. — Z veseljem smo brali, da nam „Km. društvo v Cerknem“ zadnji čas tako lepo vspeva. Je res, da smo se Novačani doslej le časih poslužili istega društva; a temu je bil kriv odbor, ki do zadnjega časa ni zadostno skrbel za zalogo vseh gospodarskih in gospodinjjskih potrebščin. Promet se je dvignil, ko ste začeli prodajati tudi usnje, lončeno robo, škafa in jestvine tudi na drobno! A še sedaj moramo hoditi na dva kraja, kedar nam je kupiti n. p. železnine, koje društvo še ni nabavilo. Imejte vse in potem nam ne bo treba hoditi s kosom k „priateljcem“. Reči pa moram, da smo doslej posebno podpirali g. Pavleta v Strani. Imeli smo ga za strogo krščanskega moža. O njem je šel po Novakih glas, da gre vsaki dan k sv. maši. Malo čudno se nam je sicer zdelo, ko je ob zadnjih volitvah prav k nam poslal svojega svaka agitrat za liberalce; še bolj smo se čudili, ko smo zvedeli, da je Pavletova hiša nekaka podružnica nove liberalne posojilnice; a naša sodba je bila določena še-le dne 4. okt., ko smo čuli, kako je naše ljudi sam stari Pavle zmerjal s čuki in njegovega sina moral držati drug liberalček, da nas ni dejanski nahrulil, ko smo šli v obhodu po Cerknem. A sodbe še nismo izrekli, tudi takrat ne, ko smo zaznali iz verodostojnega vira, da je stari Pavle obljubil 500 K Sokolom, če bi napravili tako veselico, kakor so naši mladeniči-telovadci v C. Zlaj pa, ko smo sem čez Borkov vrh nad Čeplesom izvedeli, da je stari Pavle šel v Planino agitrat za liberalno društvo, kojemu naj bi bila središče krčma, cilj pa liter in ples; ko se nam je zatrdilo, da je molčal k predlogu znanih brezvercev iz Cerkna, da naj se naroče kot glavni listi „Slov. narod“, „Soča“ in „Primorec“; da se je celo sam s sinom vred vpisal v name-ravano društvo, smo se za trdno odločili in sobdo izrekli, kakor jo tukaj priobčujemo: K Pavlu smo radi hodili, k Savlu pa nam ne dopuščajmo naša kat. vest! Brez zamere!

c Planina. — Liberalci so zborovali na sv. treh kraljev dan v Jeramovi krčmi. Njih namen je bil, ustanoviti „Gosp. bralno“ (reci: liberalno) društvo. Nova reč vleče, za to se jih je tudi vpisalo krog 30; med temi vsi navzoči cerkljanski liberalci, kakor „Avguštinov“ in „Firbarjev“ študent, oba „Pavleta“, mlajši in starejši. V odbor so volili tudi dve ženski, eno plesalko in eno častilko. Dne 10. t. m. v nedeljo pa so napravili vrli telovadci izlet v Planino, kjer so se udeležili shoda, sklicanega od „slov. kat. izobraž. društva“ v Cerknem. Govorili so kaplan Kos, trgovec g. Bervk in turist C. Sedej. Pri tem shodu bi se jih bilo vpisalo gotovo okoli 50; a za takrat se je izvolil le pripravljalni odbor. — Lahko rečemo, da smo liberalcem zmešali štrono.

Pravzaprav so sami društvo ubili. Po njih pravilih je glavna točka ples in zbirališče, središče v krčmi; torej nič drugega kot vzgojevalno društvo za pivce in pijance. Takega društva pa pošteni kmetje ne marajo ne za se ne za svoje otroke. Čeplez in Planina pomilujeta cerkljanska akademika in ostalo jaro gospodo, da so delali na dan sv. Janeza v planinski krčmi družbo novoočljskim abecedarjem, ki so v Cerknem že itak v pregovoru.

Častitamo akademikoma k taki „glihi!“

c Butovska okolica. V časnikih čitamo, kako se tu in tam ustanavljajo razna bralna društva in knjižnice, v katerih najdejo ukažljivi ljudje marsikaj poučnega, zanimivega in zabavnega. Vse hrepeni po izobrazbi, po vedi in napredku. Žal, da o takem napredku in hrepenjenju po izobrazbi v našem kraju ne morem poročati. Ako nagovorimo kakega kmeta, naj se naroči na ta ali oni dobri časopis, dobiš odgovor: za kmeta je dovolj, ako zna kopati in orati. To je napačno mnenje, zastarelo, ki ne spada več v sedanji „prosvetljeni“ vek. Kmet mora tudi čitati in se zanimati za javno življenje. Vedeti mora, kaj delajo tisti, ki sklepajo postavbe za kmeta in delavca, katere je kmet in delavec poslal v razne državne in deželne zastope, vedeti mora, zakaj plačuje denarni in krvni davek, nadalje mora vedeti, kako izdrtati iz zemlje večji pridelek, znati mora umno gospodariti in se baviti s tem, kako bi spravil svoje pridelke v denar po boljši ceni. Vse to in marsikaj drugega mora znati kmet, ne pa samo orati in kopati. Vse to pa se čita v časnikih. Zato je neobhodno potrebno, da si vsak kmet naroči vsaj en časopis, kateri ga bo seznanjal s temi stvarmi. Naš „Prim. List“ je najbolj priljubljen pri ljudstvu. Tega bi si moral vsaki posestnik naročiti. Korakati moramo naprej z duhom časa. Ne smemo zadržati za drugimi narodi, da ne postanemo sužnji raznih napredujočih narodov. Pa tudi zaradi domačih razmer v deželi je potrebno, da ima posestnik svoj list v hiši, da spozna, kateri možje, katera stranka je prava kmečka stranka, ki po svojih močeh skrbi za blagor deželanov. Ne verjeti vsakemu kričaču, ki pride med vas, da je kmetov prijatelj. Pravi možje, ki imajo srce za kmeta, se znajdejo na delu Slovenske Ljudske Stranke. Teh se oklenite in ne boste zgrešili!

c Preklic. — Podpisani preklicujem, kar sem dne 13. decembra 1908 v Makuševi gostilni žaljivega govoril o g. Tomažu Štrukelj iz Cerkna. — Martin Stucin.

Iz tolminkega okraja.

t Olepševalno in pogozdovno društvo za Sv. Lucijo in bližnjo okolico, bo imelo dne 18. t. m. pri Sv. Luciji koj po Zdravamarji zvečer v prostorih gosp. Josipa Muniha, gostilničarja, svoj prvi občni zbor, na katerem se izvoli prvi odbor.

K obilni udeležbi vabi najljudnejše župnik Jož. Fabijan.

t Volarje. — Odbor kat. slov. izobraž. društva „Planinska“ na Volarjih izreka družbi sv. Mohorja in „Dijaški zvezi“ svojo iskreno zahvalo za darovane knjige. Bog povrni. Odbor.

t Bača pri Sv. Luciji. — Umrla je tukaj dne 5. t. m. kmetica Marija Kovačič v 87. letu svoje dobe. Pokojna je bila jako pobožna in bogoljubna žena ter skrbna in vzgledna mati, pridna in vestna gospodinja, ki je natančno izpolnovala svoje dolžnosti do svoje visoke starosti. Pokojna je bila tudi poštena in pravična žena, zato so jo ljudje s šaljivim priimkom imenovali „Stari poštenjaki“. Kljub svoji visoki starosti je bila zmožna opravljati gospodinjstvo delo. — Dne 7. t. m. smo jo spremili k večnemu počitku tja gori na prijazni griček sv. Mavra. — Blaga pokojnica uživa, kakor upamo, za svoje vzgledno in krščansko življenje večno plačilo tam gori, kjer ni trpljenja, skrbi in žalosti.

t „Kat. slov. izob. društvo“ Podbrdo bo imelo dne 17. t. m. po maši v društveni sobi svoj drugi redni občni zbor. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Po-

trditve računskega zaključka za l. 1908. 3. Volitev odbora. 4. Slučajnosti. K obilni udeležbi se vabijo člani. Odbor.

Iz bovškega okraja.

b V Boveu, dne 5. l. 1909. — Slavno uredništvo „Primorskega lista“ v Gorici. Z ozirom na § 19. tiskovnega zakona prosim podp. županstvo, da se sprejme v prihodnjo številko „Primorskega lista“, glede na dopis iz Bovea v št. 52 z dne 24. decembra 1908 sledeči popravek:

Ni res, da bi došel od c. kr. okrajnega glavarstva odlok, s katerim bi se bili dovolili občini Bovec živinski trgi.

Res pa je, da je c. kr. okrajno glavarstvo v Tolminu z odlokom z dne 24. 10. 1908 št. 12392 naznanilo podpisane županstvu, da je c. kr. namestništvo v Trstu pripravljeno podeliti občini Bovec dva letna živinska trga, pa le tedaj če se poprej izvršijo gotovi pogoji.

Ni res, da se mara bovsko starešinstvo postaviti javne tehtnice.

Res pa je, da je bovsko starešinstvo enoglasno sklenilo v svoji seji dne 24. novembra 1908 tako postaviti v prvih treh letih po izdaji koncesije za živinske trge. — Županstvo v Boveu.

Župan: Mlekuš.

Dostavek uredništva. — Ta „popravek“ nič ne popravlja dopisa, katerega smo priobčili dne 24. dec. m. l. Popravek pravi, da je namestništvo pripravljeno podeliti občini Bovec dva letna živinska sejma ako se izpolnijo gotovi pogoji. Mislimo, da s tem so sejmji občini Bovec zagotovljeni. Saj vendar ne bo županstvo nasprotovalo izpolnjenju gotovih pogojev, kakor niso druge občine to storile. Dopisnik je torej imel prav, ko je pisal, da se bodo v Boveu obdržali živinski sejmji. Le nekoliko nejasen je bil dopis, ki pravi, da so sejmji dovoljeni, med tem ko bi moralo stati, da so dovoljeni pod gotovimi pogoji, katere mora županstvo izpolniti. — Kar se tehtnice tiče, pa le tiho. Vemo, da nekateri mogočni Bovečani niso za novo tehtnico. Starešinstvo je sklenilo šele 24. dec., da zgradi tehtnico, med tem ko smo mi dopis prejeli že 15. dec. Rajši naj povejo, kako so v prejšnji seji starešinstva razpravljali o tehtnici. . . . Da so se zemljiške doklade v Boveu povišale od 85 od sto na 100 od sto, in da je s tem prizadet revni kmet, tega županstvo ni hotelo popraviti.

b Nesreča. — 17-letni učiteljčnik Fran Žagar, sin župana na Žagi, je šel v pondeljek na lov s hlapcem. V hribu nad vasjo Žaga je padel v 3 metre globok prepad ter se smrtno poškodoval. Klical je sicer na pomoč, a hlapec ga ni slišal. Ko je hlapec videl, da sina županovega od nikoder ni, po dal se je ga iskati. Po dolgem iskanju ga je našel v prepadu sicer še živega, a med potjo, ko ga je nesel domov, je umrl.

Iz komenskega okraja.

km Volčjigrad pri Komnu. — V št. 101, dne 19/12 m. l. je prinesla „Gorica“ povsem pravičen in resničen dopis o šol. vprašanju na Volčjemgradu in Malidol-Tomaževici pri Komnu. K dopisu je treba povedati, da je odbil okr. šol. svet — in sicer pomnoženi — našo prošnjo zadnjič dne 19. novembra 1908. ter utemeljil tako — le: C. kr. okr. šol. svet ni na čeloma proti ustanovitvi enorazredne ljudske šole v Volčjigradu in Tomaževici, a . . . to je vendar ena resnična beseda! Toda v onem delu stavka bi moralo biti pisano, namesto onega jalovega izgovora, da je protiven iz gotovih osebnih razlogov. Tako je gospoda! — O čemur smo bili uverjeni, potrdil nam je namestništveni

svetnik g. glavar, ki se je na dan volitve v komisijo za pogozdovanje Krasu pred podžupanom občin: Tomaževica — Malidol in Volčjigrad izgovarjal, da je on nedolžen, da se ga po krivici napada v časopisih i. t. d. —

G. glavarju budi povedano, da nismo na njega, kot predsednika okr. šol. sv. niti mislili, ker vemo, da bi on za vojo osebo vendarle ugodil naši prošnji, ker bi se rad rešil našega nadlegovanja! Nam se zdi, da ima pri tako važni seji glavno besedo nam iz načelnih in osebnih razlogov nasprotujoči ud. c. k. okr. šol. sveta, ki je božje rekel o neki priliki, kakor se govori, da nam bodele se zidali šole iz „sirdja“.

Sedaj nam je zgornji „načeloma“ razumljiv. Zato pa upamo, da bode ravno isti „načeloma“ zjasnil malodolska, to-maževska in volčjegradska — čela! Razumete, gospoda?

km Iz Gabrovica. — Še nimamo svojega dušnega pastirja. Uže lep čas je potekel, odkar nas je zupusti naš ljubljani in nepozabljeni preč. gosp. Nemec. Čutimo se osamljene, zapuščene. Pusto je pri nas ob nedeljah, kajti popoludanske službe božje nimamo. Prečastiti knezonadškofijski ordinarijat prosimo, da bi nam kmalu poslal dušnega pastirja po izgledu blagega g. Nemeca. — Polnoč starega in novega leta smo čakali v bralnem društvu, kjer smo igrali tombolo. Dobitki so bili: sladkor, kava, žganje in en hektoliter vina. Opolnoč so se v sobi ugasnile luči, potem pa spet prižgale. Učitelj g. Medic je imel nato govor in voščilo. Bila je lepa zabava. Pravijo, da se ustanovi pri nas liberalno društvo, ki bo mladino okužalo z liberalnimi in brezverskimi časniki. Še tega nam manjka. Saj mladina je uže tako vedno bolj nagnjena k slabemu kot k dobremu. In skušnja uči, da v liberalnih društvih se mladina ne poboljša. Nasprotno, surova postane, mrzla do Boga, cerkve in sv. zakramentov. Uda se pijančevanju, plesu, nato lenobi in brezdelju. Tu je cilj liberalnih društev. Taka društva ne moremo priporočati, marveč mladino odvrčati od njih. — Da pa to dosežemo, držimo se zlatih nauk in lepih izgledov, katere nam je zapustil preč. g. Nemec. Po njih se ravnajmo in zgrešili ne bomo.

Iz sežanskega okraja.

s Neredi na poštnem uradu v Dutovljah. — Poštni komisar, ki je pregledoval minule dni poštne urad v Dutovljah, je prišel na primankljaj 2000 K. Poštne upraviteljica Počkaj, žena umirovljenega orožnika, ki je krčmar v Dutovljah, je bila vsled tega za sedaj odstranjena in na nje mesto je prišla gospodična Gabrijela Lenasi.

Drobtine.

— Prebivalstvo sveta. Prebivalstva na vsem svetu je 1 milijarda in 450 milijonov, ki je porazdeljeno tako: v Aziji 800 milijonov, v Evropi 320, v Afriki 210, v Ameriki 110, v Avstraliji 10. Od teh jih nosi obleko le 500 milijonov, 250 milijonov jih je sploh brez obleke, 700 milijonov je deloma pokritih, 500 milijonov prebiva v hišah, 700 milijonov v luknjah in jamah, 250 kar pod milim nebom,

— Roparji v Istri. Dne 3. t. m. so roparji Gregi Pauletčiču iz Kringe po dnevu na paši s silo ukradli vse ovce — 26 glav. Ovce je pasel sam Grgo, prvi junak v župniji. Ko so se ovce nekaj od njega oddaljile, so roparji planili na nje, a drugi roparji so začeli streljati proti gospodarju ovac. Tako dolgo so proti njemu streljali, da so bile ovce odpeljane na varno mesto. Istega dne so tudi po dnevu na paši s silo vzeli vse

ovce, 8 glav, Ivanu Prem Iurčevu. Ovce je pasel gospodar. Ako pojde tako naprej, kmalu ne bo nobene ovce več v župniji.

— Kako bo konec sveta? — To vprašanje je stavil neki angleški list znamenitim učenjakom. Oliver Lodge je odgovoril kratko, a menda edino pametno da mu ni znano, L. z Avenbury je mnenja, da pade zemlja v solnce. Prof. Garwood je mnenja, da je mogoč vesoljni potop, ki ga opisuje sledeče: Razvoj zemeljske skorje je odvisen od dveh činiteljev: eden je potres, ki zemljo vznemirja ter dela na nji višine, drugi faktor pa je, da se zemlja ohlajeva. Kadar se bo zemeljska skorja zaradi ohlajenja tako utrdila in skrčila, da ne bo mogla več voda prodirati v zemljo, ne bodo se delali več griči in gore in tudi potresi ne bo več. Zemlja se bo zaradi tega znžala do pod morske nižine, nakar jo bodo morja poplavela. Fizik Ramsay ne vidi konca sveta v kakem prirodnem pojavu, temveč je mnenja, da bodo ljudje zaradi razmnoževanja pomrli gladi. William Hongins, sloveči astronom, zastopa mnenje, da more propasti zemlja istolako zaradi velikega mraza. Posebno verjetno se mu zdi, da trči solnce skupaj s katero zvezdo.

VIKTOR TOFFOLI

GORICA

Velika zaloga oljkega olja iz najugodnejših krajev

Jedilno olje po 96 v. liter	
Jedilno fino	K 1:04
istrsko	„ 1:20
Corfu	„ 1:20
Puglie	„ 1:28
Jesih vinski	„ 1:28
Marsiglia	„ K 1:28
Bombay	„ 1:20
Bari	„ 1:40
Lucca	„ 1:60
najfinejše	„ 2:—
Milo in luči.	

Priporočam čč. duhovščini in cerkvenim oskrbništvom.

Edina zaloga oljkega olja v Gorici, via Teatro 20 in via Seminario 10.

Kinematograf v dvorani „CENTRAL“

Veliki električni

BIOSKOP

Iternacionalno gledišče, živčih, govorečih, po oči in igrajočih podob. Umetniško in tehnično vodstvo: Arhitekt A. Tschernse.

Samo 4 dni vidno! (17; 18; 19. in 20. januarja).

Grozen potres v Kalabriji in Siciliji.

Messina, Reggio, Palmi, Miletto, Bagerivo, Pelaro, Scilla, San Eufemia i. t. d.) in druge krasne slike.

Navedne cene.

Predstave ob delavnikih ob 5^{1/2}, 7 in 8 uri zvečer. V nedeljo predpoldne ob 11 uri predp., popoldne ob 2., 3., 4., 5., 6., 7. in 8. uri.

Anton Potatzky

v Gorici, na sredi Raštela hiš. št. 7.

Trgovina na drobno in debelo.

Najceneje kupovalše nirnberskega in drobnega baga ter tkanin, preje in nitij.

Potrebščine

za pisarne, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke in šivalne stroje.

Potrebščine

za krojače in čevljarje.

Svetinice, rožni venci mašne knjižice.

Hišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

semena za zelenjavo, trave in detelje.

Majbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejmihi in trgih ter na deželi.

Darovi.

Jubilejni darovi „Sloven. Sirotišče“:

P. n. gospodarski svet v Sovodnjah valed sejnega sklepa 20 K; Ivan Leben, kurat na Libušnjem, 10 K; Josip Ušaj, kurat na Banjšicah, 4 K; Nekdo nezastuženo nagrado 5 K; Ant. Sok, župni upravitelj v Dol. Tribuži, 2 K; Neimenovan 40 v; županstvo v Srpenici valed starašinskega sklepa z dne 9. sept. m. l. pristopilo kot podporni ud z letnim zneskom 10 K; občina Idersko dragi obrok ustanovnine 100 K; sosedje v Kamnjah složili o veseli priliki, ko se je Vodanček preselil iz stare bajte v novo hišo, 6 K 12 v; Nemeč Josip, Gor. Vrtojba, 1 K; dr. Josip Gabrijelečič, prelat, 5 K; Anton Komar, Volarje, 20 v; Nikolaj Sedej, kaplan v Podmencu, 3 K; Jakob Pirih, vikar, 5 K; Maraz Leopold, št. Ferjan, 1 K; dr. I. Cristofolletti, lekarnar v Gorici, 1 K; Franc Špacapan, Sv. Ivan pri Trstu, 1 K; L. Š., škotslav, 50 v; Makuc Cecilija, 40 v; Košuta Anton, Vitovlje, 40 v; Bizaj Ivan, Pod-sabotin, 20 v; Rijavec Franc, Vrtovlje, 40 v; Ozana Helena, kuharica v Gorici, 10 K; Lovišček Josip, Ajba, 40 v; Julka Abram, vrtnarica, 2 K; Dr. Ignacij Kobal, kaplan, 3 K; Alojzij Gulin, Vrtojba, 60 v.

Bog poplačaj stotero! Vse v bolj-šo bodočnost slovenskega naroda pod slavno vlado Njega Velikanstva cesarja Frana Jožefa I.

Za „Alozijevišče“

so darovali: „Centralna posojilnica“ v Gorici 50 K; pred. g. dr. Andrej Pavlica, 10 K; Dr. Štefan Kumar, vikar, 20 K; Ivan Kranjec, župnik, 10 K; Ivan Leben, kurat, 10 K; Ivan Štolfa, žup. upr. 4 K; Ivan Kodre, župnik, 10 K; Andrej Klobučar, kaplan, 3 K; A. M. v Kotu, 20 K; velesp. g. Ivan Fonžari, št. Maver, 5 K; Josip Toroš, posestnik, 1 K; dimnikarski mojster 1 K; Kat. Špacapan, Miren 3 K; Kat. Valentinič, 1 K; Jakob Pirih, vikar, 10 K; duhovnjak Vipolže 10 K; dr. Ig. Kobal, kaplan, 3 K; Matija Ivančič, kurat, 10 K.

Za „Gregorčičev Dom“: Alojzij Guin, 40 v.

Iz kobariškega okraja.

kd Sv. misijon v Kobaridu. — Od 2.—10. t. m. se je vršil sv. misijon v Kobaridu, katerega so vodili očetje jezuitje iz Ljubljane. Ljudje so se udeleževali pridig v velikem številu in poznalo se je poslušalcem, da so jim govorniki govorili iz srca. Bili so zareslepi ti dnevi milosti božje za kobariško ljudstvo. Da bi le prehitro ne izginili iz spomina! — Nekateri takozvani svobodomiselní inteligenti so pa pokazali s svojo odsotnostjo, da jim ni nič za misijon, nič za božjo besedo in nič za sv. vero. Misijon so imeli oni le od tujcev okoličnanov, kateri so jim znosili v teh dneh mnogo svetlih kron in žep. In če takega potiplješ za njegovo liberalno žilo in mu poveš v brk, kaj da je, imaš precej ogenj v štrehi: „Kaj, jaz sem proti veri, kaj še, Bog varuj! Jaz sem dober kristijan“, kljub temu, da ga ni v nedeljo v cerkev, ne k sv. zakramentom, ko zvoní ang. češččenjenje, ne aname klobuka z glave. Lep kristijan to. To je modernizem po „Sočinem“ receptu. Kdor še misli se svojo glavo, mora spoznati to ostudno liberalno hinavščino.

kd Drežnica. — Hranilnica in posojilnica v Drežnici je začela posloovati pred prazniki. Posluje vsako nedeljo po blagoslavlju. Začetek je prav dober, ker gospodarji poznajo važnost samopomoči.

kd Izpod velikana Krna. Starina Krn je bel. Bel plašč ga pokriva. Pa tudi dolina je bela. V Krnu je zapadlo snega do 10. t. m. 30 cm, kar je za nas malenkost. Kaj bi rekli Vi meščani, ako bi

n. pr. v Gorici zapadel sneg 30 cm na višavo! Upali bi si ne iz hiše. Mi pa ga korajžno klastamo. — Opomniti moramo, da ni lepo, da se drsajo otroci po cesti, ki pelje v libušnjansko cerkev. S tem se dela led in stari ljudje so v vedni nevarnosti, da si kako nogo ne izpahnejo. Pozor torej! — Dekleta naj se ne ustavljajo na cerkvenih vratih pod korom. S tem zastavljajo pot drugim, da ne morejo naprej. Le naprej naj se pomaknejo. Škodilo jim ne bo nič! Ozadje v cerkvi je za moške, ženske naprej! — Vrsence prosimo, naj ne vozijo drv noma tako, da se drsajo po tleh. S tem vso krnsko cesto pokvarijo in kamenje izrujejo tako, da moramo Krnčani hoditi po sami groblji. Prosimo torej! Mi ne moremo ceste vedno popravljati. — Drugič kaj drugega. Krnčani.

kd Smast pri Kobaridu. „Slovensko izobraževalno društvo smo ustanovili na novega leta dan. Ustanovni občni zbor, ki je bil na Libušnjem, je bil jako dobro oblišan. Govorila sta na ustanovnem obnem zboru pred. g. kurat Leben in g. dr. Jos. Dermastia iz Gorice. V odbor so bili soglasno izvoljeni in sicer: predsednikom: Anton Sokol iz Smasti 5, podpredsednikom Ivan Sokol iz Libušenj 5, tajnikom Ignac Sokol in Smasti 26, njegovim namestnikom Anton Sivec z Libušenj 14, blagajnikom Ivan Faletič iz Smasti 34, njegovim namestnikom Anton Sokol 32, knjižničarjem pa Franc Volarič. Novemu odboru želimo, da bo delovanje, katerega naj se loti med člani s širjenjem časopisa, somike in napredka, plodonosno in da se bodo potomci s hvaležnostjo spominjali onih, ki so ustanovili in vodili izobraževalno društvo, ognjišče, okoli katerega naj se zbirajo vsi dobromisleči in pošteni Smastčani, Libušenjci in drugi.

kd Kobarška okolica. — Dr. Tuma je prišel na Kobariško oznanjat socialdemokratski evangelij. Dne 3. januarja je govoril v neki krčmi v Smasteh; govoril je o planinskih zadrugah ter rekel, da se ne prepira ne z liberalci, ne s klerikalci. Ne vemo sicer, kaj ga je prineslo v Smast. Saj nima tam kaj iskati! Pričakujemo, da skliče dr. Tuma en javen shod v Kobaridu, najhujšem gnjezdu hribovskega liberalizma, kjer ima njegov sedaj jezni pobratim močno zalombo. Kaj bi rekli Kobaričci, ko bi čuli iz ust bivšega njih poslanca, katerega so visoko čislali, kako ostro besedo proti njih liberalnemu „bogu“ Gabrščeku. Ta špas bi hoteli videti!

Iz Iržiškega okraja.

tr Iz Devina. — Zahvala vsem dobrotnikom, ki so v denarju ali blagu darovali devinski slovenski šol. mladini. — „Božičnica“ je bila na sv. tri Kralje, pri kateri so bili obdarovani vsi šol. ki otroci. — V imenu obdarovancev se vsem dobrotnikom najpriščneje zahvaljuje pripravljavni odsek in se tudi še nadalje priporoča njihovi naklonjenosti.

Izkaz dobrotnikov:

Po 50 K sta darovala Ciril-Metodova družka v Ljubljani in Njega Svetlost knez Thurn-Taxis v Devinu. — Po 5 K: Dr. A. Pavlica; I. Peternel, dekan, Kobarid; Josip Skočir, dekan v Devinu; Ciril M. Vuga, stolni vikar v Gorici; Vinko Buda, kurat v Otaležu; Ivan Sardoč v Štivanu. — Po 4 K: V Zega, kurat, Gabrije. — Po 3 K: I. N. Kumar, kurat, Pevma; Iva Smrdū, c. kr. poštarica v Devinu; Jožto Stanta, Medjavar; Ivan Drašček, kaplan v Mirnu; Fr. Švara, kaplan v Devinu. — Po 2 K: Dr. Fr. S. Knava, dekan, Cerkno; Ign. Valentinič, dekan v Komnu; Sim. Kos, kurat v Opatjemselu; Ivan Roje, župnik v Mirnu;

Obitelj Drufovka v Mirnu; Anton Legiša, Štivan; Legiša Josip, Devin; Josip Legiša (Brodjor); Andrej Pecikar, Devin; Katarina Legiša, Devin; Anton Legiša, Devin; Josip Urdih, Devin; Ferd. Herkov, Devin; Josip Kompare, mlinar, Štivan; Svitoslav Premrou, vodja „Goriške zveze“. — Po 1 K: N. N. 1 K; Julija Roje, mlinarjeva, Štivan; Pahor Jožefa, Štivan; Peric Ivanka, Štivan; Jožefa Peric, Štivan; Ivan Vodopivec, Štivan; Ivan Pahor, Štivan; Devin: Josip Golja, Josip Pecikar, Katarina Legiša, Franc Švara, Franc Orzon, Andrej Pahor, Vinko Semolič, Ivan Orzon, Rudolf Kocmar, Anton Pahor, Katarina Perše, Pahor Jožef, župan, Fr. Radetič, Medjavar, Ivan Legiša, Ivan Novak, Mihael Mervic, Matko Nikolič, Štef. Pernarčič, Josip Švigelj, Anton Peric, Josip Gruden, Filomena Rea, Weisshäutl Edvard, Ivan Peciker, Josip Bevdich, Josip Bronžin, Jakob Podgornik, gospa Gašperin, L. Lukežič, Gorica; N. N., Miren; M. Volarič, 1-20 K, Anton Legiša, 1-40 K, Fabris Alojzij. — Josip Kocman, 80 v, N. N., 10 v, Ivan Kocman 80 v, Anton Legiša, 10 v, Kjučič Jožef, 20 v, Josip Legiša, 20 v, Frančiška Pernarčič, 48 v, vesela družba 40 v, Anton Šuc, 20 v, Anton Legiša, 40 v, Ivanka Legiša, 40 v, A. Legiša, 30 v, Josipina Mervic, 50 v, Antonija Golja, 80 v, Možina Fr. 50 v, A. Fabris, 20 v, Josip Bianchini, 20 v. — G. Josip Kopač, v Gorici, svečo za „Božičnico“. —

V imenu odseka: Franc Pecikar, Miroslav Golja.

Glasnik „Goriške zveze“.

Na predovanje „Goriške zveze“ v l. 1908. — Začetkom l. 1908 je bilo včlanjenih 28 zadrug, koncem leta pa 58. Med temi je 39 raiffeisenovk, 3 posojilnice Schulze-Delitsch, 4 mle-karske, 1 živinorejska, 5 kmetijskih, 3 obrtne, 1 kletarska, 1 vrtnarska in 1 trgovinska zadruga.

Blagovni promet v „Goriški zvezi“. — „Goriška zveza“ je vpeljala blagovni promet l. 1904. — To leto je nakupilo 15 zadrug 7 $\frac{1}{3}$ vagona kmet. potrebščin, l. 1905 pa 17 zadrug 14 vagonov, l. 1906 pa 20 zadrug 18 vagonov, l. 1907 pa 17 zadrug 20 vagonov, l. 1908 pa 31 zadrug 41 vagonov. Omeniti je, da je blagovni promet omejen izključno le za člane pridruženih zadrug.

Predavanje je priredila „Goriška zveza“ v minulem letu 80.

Denarni promet. — V l. 1907 je bilo denarnega prometa nad 1,700.000 K, v l. 1908 pa že okoli 4,000.000 K. Dnevni promet vseh pridruženih zadrug „Goriške zveze“ je znašal v l. 1908 okrog 20,000.000 K.

Razpis natečaja.

Odda se delo popravila strehe in podstrešja zvonika župne cerkve sv. Ane v Cerknem, katero je proračunjeno na 2.600 kron.

Ponudbe vložiti je pismeno ali ustmeno pri cerkveno-stavbenem odboru v Cerknem najkasneje do konca februarja 1909, kjer zve tudi natančnejše pogoje.

Prevzemnik položiti mora 10% varščine.

Cerkveno-stavbeni odbor

v Cerknem (Goriško), 10. jan. 1909.

Predsednik:
Tavčar Franc.

Odda se služba

organista

z mesečno plačo 25 K združena s sobo, ki bi bila za stanovanje. Oglasi se naj pošljejo na župni urad Repentabor pošta: Opčina.

Peter Cotič,

čevljarski mojster, Gorica,

Gosposka ulica 1

Raštej 32.

Zaloga vsakovrstnih čevljev za odrasle in otroke. Naročila z dežele se po pošti razpošiljajo. Cene zmerne.

Edino zastopstvo najboljšega čistila za črevlje in usnje v prid družbe sv. Cirila in Metoda.

ANNA LIKAR

naslednica G. Likar.

V GORICI -- Semenška ulica šte. 10.

Velika zaloga

pisarniških in šolskih potrebščin.

Raznovrsten papir in papirnati izdelki

Knjige: molitvene, šolske, vpisovalne itd.

Svete podobe.

Tiskovine za duhovnije in županije.

Tiskanje zasebnih tiskovin: računov, napisov itd.

Pergamentni papir za zavijanje masla.

Svilen papir in peresa za umetne cvetlice

Svetilke in okraski za veselice.

Velika izbira razglednic.

Albumi za razglednice, poezije in slike (fotografije.)

Preskrbuje se vezanje knjig ceno dobro in lepo.

Dobra postrežba, vse po nizki ceni

Delavnica cerkvenih posod
in cerkvenega orodja

Fr. Leban

Gorica,

Magistratna ulica šte. 5.

Priporoča preč. duhovščini svojo delavnico cerkvenega orodja in cerkvenih posod, svečnikov itd., vsakovrstnih kovin v vsakem slogu po najnižjih cenah. Popravlja in prenavlja stare reči.

Blago se razpošilja franko.

Priporočamo

sl. občinstvu v mestu in dežel posluževati se tvrdke

J. Medved

v Gorici Corso Verdi

pri nakupu izgotovljenih oblek, kožuhov, klobukov in črevljev tako za moške kakor ženske.

Izbira je velikanska.

J. DRUFOVKA Gorica.

Centrala: Gosposka ulica št. 3 (nasproti Monta) — filijalka Raštej št. 3. — Lastna strojarija v Črničah.

Odlikovana tvornica nadplato gumas, pasov, jermenov za transmisije itd.

SVOJI K SVOJIM! — Zalagatelj ličila v korist družbi Sv. Cirila in Metoda. — SVOJI K SVOJIM!

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici

Gosposka ulica št. 25

prilagoča čistiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Ceylon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboji. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2, kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Znidarskič & Valenčič. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Odlikovana pekarija
in sladničarna

K. Draščik

v Gorici na Kornu

(v lastni hiši)

izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, torte, kolače za birmanoe in poroke, pince itd. Prodaja različna fina vina in likerjev na drobno ali v orig. buteljkah. Priporoča se sl. občinstvu. Cene jako nizke.

Svoji k svojim!

Staroznana narodna tvrdka:

Anton Iv. Pečenko

GORICA, ulica Jos. Verdi 26

postreže pošteno in točno s pristnimi belimi in črnimi vini iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; potem s pylzenjskim pivom „prazdroj“ iz sloveče češke „Meščanske pivovarne“, in izbornim protivinskim pivom iz pivovarne kneza Schwarzenberga v Protivinu na Češkem, in sicer v sodčkih in steklenicah; z domačim pristnim tropinovcem I. vrste, lastnega pridelka v steklenicah.

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske države v sodih od 56 lit. naprej franko goriška postaja.

Cene zmerne.

Prodajalna Katoliškega tisk. društva

v Trstu

pri veliki pošti — ulica delle Poste št. 9.

se priporoča za nakup

raznih molitvenikov, kipov, križev-rožnih vencev, podob malih in velikih, svetinj, cerkvene obleke, voščenih sveč, pisarniških potrebščin i. t. d. i. t. d. i. t. d.

Za časa sv. misijona lepe misijonske podobice z slovenskim besedilom.

Ob 50-letnici mašništva sv. Očeta: podobe Pija x. na platno z lepim okvirjem.

Zaloga tiskovin za častite župne urade.

Za obilo naročil in obiska od č. gg. duhovnikov kakor p. n. občinstva se priporoča z velespoštovanjem

„Katol. tisk. društvo“
TRST.

Zaloga.

Podpisani priporoča p. n. občinstvu v mestu in na deželi svojo

trgovino z lesom, cementom, peskom, drvimi in ogljem

na Volčjadrugi pri postaji c. kr državne železnice.

Josip NARDIN, trgovec.

Poprava in komisijska zaloga dvokoles in šivalnih strojev pri

Batjelu
Gorica

Via
Duomo
3-4.

Prodaja tudi na mesečne obroke. Ceniki franko.
Stara dvokolesa se emajlirajo po ceni z ognjem.

Lekarna

Cristofolletti v Gorici

Prave in edne žel. kapljice

z znamko sv. Antona Padovanskega.

Zdravilna moč teh kapljic je neprekoaljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — Okrepé

želodec, storé, da sagine v kratkem času omotica in šibost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raje je

Cena steklenici 60 vin.

Prosiva sahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najino nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva sahtevati listke!

„Dober dan Ana!“ „Bog daj Marija!“

„Kam pa greš Ana!“ „Grem v Gorico!“

„Čuješ Marija, Ti si vsaki dan v Gorici, ali veš, kje se dobi dobro oblačilno blago?“ „Ja, veš Ana, tako Ti povem, da bodeš najbolje postrežena svezim dobrim blagom v

novi trgovini Franc Ravnika

Raštelj št. 16

tamkaj vedno prihaja novo blago za novice.

„Hvala, Marija, da si mi povedala za to novo trgovino. Še danes grem nakupiti potrebnega blaga.

„Z Bogom, Marija!“

„Zdrava bodi, Ana!“